

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การครุศึกษาไทย เกิดขึ้นมานานเกือบศตวรรษ การริเริ่มได้ใจแนวกติและวิธีการ จากต่างประเทศ เช่นประเทศอังกฤษ แะอเมริกา แม้การ เปิดสถาบันฝึกหัดครูของไทย ครั้งแรกใน พ.ศ.2435 ก็มีครูใหญ่เป็นชาวอังกฤษ หรือแม่แต่การจัดทำหลักสูตรครุศาสตร-บัณฑิตฉบับแรก ในพุทธศักราช 2500 ก็ใช้แนวกติระบบอเมริกัน ที่ผ่านมากการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการสอนไปรับ เปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมซึ่งมี การเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก แต่ในอนาคตอันใกล้โลกกำลังจะเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาะการ เปลี่ยนแปลงไปสู่โลกยุคอุตสาหกรรมใหม่ การศึกษาในโลกยุคข้อมูลจะเข้า มามีบทบาทมากขึ้น ในทำนองเดียวกันการศึกษาย่อมต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน เมื่อ ถึงยุคนั้นการครุศึกษาของไทยจะใช้แบบอย่างของประเทศใดที่เหมาะสมกับสภาพสังคม ของประเทศไทย ที่สังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรกรรม ซึ่ง วิจิตร ศรีสอน(2531: 5) ใ้กล่าวถึงแผนการการผลิตบัณฑิตใน 10 ปีข้างหน้าไว้ว่า

การที่จะก้าวกำลังคนจะสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ เนื่องจากประเทศไทย กำลังจะก้าวเขาไปสู่การ เป็นประเทศอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในเรื่องอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออก จะเป็นรายได้หลักของประเทศ ดังนั้นจึงต้องมี การฝึกคนทางด้าน วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีใหม่มากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงต้องผลิตบัณฑิตทางวิศวกรรม ให้เพิ่มจำนวนขึ้น โดยเฉพาะอาจจะต้องผลิตใหม่มากถึง 6 เท่า ของการผลิต อยู่ในปัจจุบันเพื่อผลิตกับประเทศไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมไทย ในจุดที่จะส่งผล ต่อการศึกษาในอีก 10 ปีข้างหน้า จะต้องมี การปรับแผนทางการผลิต บัณฑิต

คณะครุศาสตร์ ในฐานะผู้นำทางการครุศึกษา ได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลง ทั้งในสถานภาพสังคมและการผลิตบัณฑิตดังกล่าวแล้ว จึงได้จัดประชุมณาชาชาติภาคพื้น เอเชียแปซิฟิก เรื่อง "ครุศึกษา : ทิศทางใหม่สำหรับโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง" ขึ้นเมื่อ วันที่ 11-14 กรกฎาคม 2531 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนกว่า 200 คน เป็น

ชาวต่างประเทศจาก 15 ประเทศกว่า 81 คน ซึ่ง ไททურიย์ สินลาวิคณ์ ไคสรูปซ้อคิก
ซ้อชวณคิกต่าง ๆ ไว้ในครุศาสตร์สนเทศ ดังนี้

1. การวิจัยทางครุศึกษาคควรหันมาศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนักรักการศึกษาหรืออาจารย์
ในสถาบันครุศึกษาบ้าง เพื่อควาอาจารย์เหล่านั้นมีอุดมคติ มีบทบาทอย่างไรบ้าง ขณะเกี่ยว
กันควรวิจัยสภาพแวดล้อมที่การครุศึกษาเกี่ยวข้อง

2. ครูกำลังจะหมดความเป็นครูมากขึ้น เพราะระบบของครูและการฝึกหัดครู
ในปัจจุบันมักจะถูกกำหนดโดยส่วนกลาง หรือถูกกำหนดโดยมาตรฐานของท้องถิ่น ๆ หรือ
ประเทศอื่น ๆ ให้ครูเหมือนเครื่องจักร

3. การหนีบีมแนวคิดของท้องถิ่นนั้นเป็นของดี แต่ต้องระมัดระวัง การครุศึกษา
จึงต้องคำนึงถึงทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ และเชื้อชาติ ที่มีอยู่ในสังคม

4. สภาพปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นประเทศใด ๆ ศักดิ์และความภาคภูมิใจของศาสตร์
แห่งครูไคสรูปซ้อคิก และเสื่อมลง สมาชิกจากสถาบันฝึกหัดครูไม่สามารถแสดงได้ว่าเขามี
ความสามารถทางการสอนสูงกว่าครูที่มีไคมีวุฒิกครู

จากปัญหาที่ประมวลจากแง่มุมและแนวคิดต่าง ๆ นั้น คณะครุศาสตร์ไคใช้เป็น
แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนขึ้นโดยกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตครุศาสตร์
ไว้ดังนี้

1. มีความเป็นครู ที่มีคุณภาพสูงด้วยเนื้อหา วิธีการสอน และมีคุณธรรมสูง
2. ให้มีความพร้อม และปรับตัวสำหรับทางเลือกอาชีพต่าง ๆ ในสังคม
3. ให้รู้จักลึค วิเคราะห์ และแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็น
4. ใฝ่รู และคิดแสวงหาความรูควายตนเอง
5. มีความเป็นผู้นำ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นไคอย่างเท่าเทียมกัน

คุณลักษณะของบัณฑิตครุศาสตร์ จะบรรลุผลตามที่กำหนดหรือไม่นั้นย่อมขึ้นอยู่กับ
หลักสูตร และการสอนเป็นสำคัญที่ผ่านมากณะครุศาสตร์ไคจัดทำและปรับปรุงหลักสูตรมา
แล้ว 6 ฉบับ การปรับปรุงหลักสูตร เกือบทุกฉบับมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ
สังคมที่เปลี่ยนแปลง หรือสอดคล้องกับระเบียบต่าง ๆ ดังเช่น ญิญโย สาขร (2519 :
ข) กล่าวไว้ดังนี้

หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2500 มีการปรับปรุงมาแล้ว 2 ครั้ง ซึ่งเป็นการแก้ไขในรายปลีกย่อย มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิต หลังจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยระบบการศึกษาระบบหน่วยกิต สำหรับชั้นปริญญาบัณฑิต ในพ.ศ. 2515 คณะครุศาสตร์ จึงได้แก้ไขหลักสูตรนี้อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบนี้ และเพื่อจัดหมวดหมู่รายวิชาเป็นโปรแกรมต่าง ๆ รวม 27 โปรแกรม จึงเรียกหลักสูตรใหม่ว่า หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515

หลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2515 มีแก้ไขอีกครั้งหนึ่งตามมติที่ประชุมคณบดีครั้งที่ 3/2519 วันที่ 21 มกราคม 2519 ในเรื่องโปรแกรมการศึกษา ซึ่งมี 27 โปรแกรม จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 135 หน่วยกิต สรุปได้ว่าหลักสูตร พ.ศ. 2515 มีการปรับปรุงแก้ไข 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาระบบหน่วยกิต ครั้งที่ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายหลักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใน พ.ศ. 2520 คณะครุศาสตร์ ได้ปรับปรุงหลักสูตรอีกซึ่งได้กล่าวไว้ในคำนำ การปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2520 หน้า 2 ว่า

หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520) มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 กล่าวคือ เป็นหลักสูตรครุศึกษาระดับปริญญาตรี จัดขึ้นสำหรับผู้มีพื้นฐานความรู้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเตรียมให้ เป็นบัณฑิตทางครุศาสตร์ ทำหน้าที่เป็นครู และบุคลากรทางการศึกษา อีกทั้งเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าวิจัย สำหรับนักการศึกษาและนิสิตบัณฑิตในสาขาวิชาครุศึกษา

การปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2520 ยังคงใช้จำนวนหน่วยกิตเท่าเดิมคือ 135 หน่วยกิต แต่เปลี่ยนโครงสร้างของหลักสูตรจากโปรแกรมการศึกษา 27 โปรแกรม เป็นสาขาวิชาต่าง ๆ 5 สาขา ได้แก่ สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา สาขาการสอนวิชาเฉพาะ และสาขาการศึกษาอรรถประโยชน์ และเพิ่มวิชาเอกจาก 21 วิชาเอกเป็น 27 วิชาเอก

ในปี 2525 คณะครุศาสตร์ ได้ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตอีกครั้งหนึ่งตามมติ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2525 : คำนำ) กล่าวว่า "การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงแก้ไขระดับรายวิชาในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมขึ้น ยังมีได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องที่จะได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ ประเมิน และดำเนินการอย่างรอบคอบในระยะต่อไป"

ในปี 2527 คณะครุศาสตร์ ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตอีกครั้งหนึ่ง โดยปรับโครงสร้างของหลักสูตรจากเดิม 135 หน่วยกิต เป็น 145 หน่วยกิต ได้เปิดวิชาเอกและสาขาเพิ่มคือ วิชาเอกคอมพิวเตอร์การศึกษา วิชาเอกสถิติและการประเมินทางการศึกษา สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกจิตวิทยาการปรึกษาและแนะแนว วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา สาขามุคสาครทางการศึกษา นอกจากนั้นหลักสูตรฉบับนี้ ยังเน้นการเปิดสอนวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตั้งแต่ปี 1 ปี 2 ปี 3 และปีที่ 4 ซึ่งเป็นการฝึกผู้ช่วยครู ครูช่วย ฝึกจริง และเป็นครูจริง นอกจากนั้นการฝึกวิชาประสบการณ์วิชาชีพ 4 ยังต้องฝึกตลอดภาคการศึกษาด้วย

ด้านการสอน ได้มีการจัดสนับสนุนการสอนของอาจารย์อยู่เสมอเช่นกัน เช่น หน่วยพัฒนาคณาจารย์ ได้จัดประชุมปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่เป็นประจำทุกปี ซึ่งนอกจากจะเป็นการแนะนำให้อาจารย์ใหม่ได้รู้เห็นในค่านิยมความก้าวหน้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และยังเน้นเป็นพิเศษในด้านการสอนด้วย โดยได้จัดทำหนังสือคู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอนเป็นประจำ สำหรับคณะครุศาสตร์ได้สนับสนุนการสอนของอาจารย์ในลักษณะต่างๆ เช่น พ.ศ.2521 ให้โอกาสอาจารย์ลาปฏิบัติงานเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ เป็นครั้งแรกเป็นเวลา 1 ปี เพื่อทำวิจัยหรือเขียนตำรา พ.ศ.2526 จัดทำโครงการตำราและเอกสารทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการจัดทำตำราและการสอนของอาจารย์ พ.ศ.2528 ได้จัดตั้งศูนย์เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น ศูนย์คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2529 ได้จัดตั้งศูนย์วิจัยการเรียนการสอนในลักษณะพัฒนารายวิชา ผลิตภัณฑ์ประกอบการสอน และการวิจัยการเรียนการสอน

นอกจากนั้นคณะครุศาสตร์ ได้ส่งเสริมการเรียนในด้านการจัดประชุมทางวิชาการ ซึ่งได้ทำเป็นประจำทุกปี โดยถือเอาวันที่ 10 กรกฎาคม เป็นหลัก เช่น พ.ศ. 2526 เรื่อง "การศึกษากับการพัฒนาสังคมไทย" พ.ศ. 2527 เรื่อง "ครุศึกษากับอนาคตของประเทศ" พ.ศ. 2528 เรื่อง "เด็กและเยาวชนไทย : ภาพฉายสู่อนาคต" พ.ศ. 2529 บรรยายพิเศษเรื่อง "คุณภาพและประสิทธิภาพการศึกษาไทย" และ พ.ศ. 2530 เรื่อง "พบทวนการศึกษาไทย" และยังร่วมกับสถาบันเอกชนหรือองค์กรต่างๆ จัดประชุมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอยู่เสมอ อีกทั้งในลักษณะการรับนิสิตเข้าเรียน คณะครุศาสตร์ได้ขยายการรับนิสิตให้กว้างขึ้น เช่น โครงการจุฬาชนบท

โครงการคุรุทายาท โครงการพัฒนานักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อีกทั้งตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) หน้า 54-55 ใ้พิพดูถึงนโยบายการพัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกหัดครูว่า

ควรปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ในค่านวติ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา และสังคม ควรปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรูใหม่ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

จากปัญหาและความสำคัญของหลักสูตรและการสอน ซึ่งเป็นจุดสำคัญในการผลิตบัณฑิต โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตทางครุศาสตร์ ในขณะที่ประเทศกำลังเน้นการผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อความเป็ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ในภาวะเช่นนี้ คณะครุศาสตร์ในฐานะที่เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตทางครุศาสตร์จึงควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ แนวโน้มของหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทศวรรษหน้า โดยศึกษาถึงหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน เป็นแนวทางในการศึกษาอนาคตคือ ซึ่งไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2527 : 120) กล่าวว่า การเข้าใจเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ อย่างสัมพันธ์กันโดยเฉพาะความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันของเหตุการณ์ในอดีตกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน การมองเห็นความต่อเนื่องกันของเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันจะสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตได้ชัดเจนมากขึ้น และจุฬพล พูลภัทรชีวิน (2530 : 34-37) กล่าวถึงความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยอนาคตว่า 1) การวิจัยอนาคตนั้นนักอนาคตนิยมมีความเชื่อว่าอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถทำนายได้อย่างเป็นระบบ 2) มนุษย์จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจของมนุษย์ และ 3) มนุษย์สามารถที่จะสร้างอนาคตได้

จากปัญหาต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า ซึ่งใช้การศึกษาหลายวิธีเช่น การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ และการถามอาจารย์ที่สอนนิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์และนิสิตคณะครุศาสตร์ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2532 ทั้งชั้นปี 1 ถึงปี 4 เพื่อนำข้อความรู้ ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาประมวลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง และจัดดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนของ

คณะครุศาสตร์ในทศวรรษหน้า ตามทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า
2. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนตั้งแต่ พ.ศ.2500 ถึง พ.ศ.2531

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะแนวโน้มของหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า หรือภายใน 10 ปีข้างหน้าเท่านั้น ทั้งนี้เพราะช่วงเวลาดังกล่าว เป็นช่วงอายุที่มนุษย์จะคาดการณ์ได้ภายในขอบเขตที่ไม่เกินความจริง ดังที่ Joseph (อ้างใน นาคยา บิลันชานนท์ 2526 : 61) กล่าวว่า โลกที่เราจะมีชีวิตอยู่ในอีก 5-20 ปีข้างหน้า สามารถสร้างขึ้นได้จากการตัดสินใจตั้งแต่ปัจจุบัน และการคิดถึงอนาคตในอีก 5-10 ปีข้างหน้า อาจจะเป็นเรื่องของการเพ้อฝัน แต่โดยข้อเท็จจริงปัญหาปัจจุบันมิได้เกิดขึ้นทันทีทันใด แต่มันค่อยสั่งสมต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปี ปัญหาวิกฤติหลายอย่างที่เรานั่งอยู่ทุกวันนี้เป็นปัญหาเล็กน้อยของเมื่อวานนี้ที่เราเพิกเฉยต่อมัน (นาคยา บิลันชานนท์ 2526 : 60)

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงบรรยาย ศึกษาข้อมูลจาก 3 ทางคือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทรงคุณวุฒิในคณะครุศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการจัดทำหลักสูตรคณะครุศาสตร์ในอดีต จนถึงปัจจุบัน และข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่สอนระดับปริญญาตรี และนิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2532 ปีที่ 1 2 3 และ 4

3. การวิจัยเรื่องนี้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตรและการสอนของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 หลักสูตร ศึกษาในค่าน

- 1) การปรับปรุงหลักสูตร
- 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 3) โครงสร้างและเนื้อหาสาระ

3.2 การสอน ศึกษาในค่าน

- 1) ผู้สอน วิธีสอน
- 2) ผู้เรียน วิธีเรียน
- 3) การวัดผล

3.3 การบริหารหลักสูตรและการสอน ศึกษาในค่าน

- 1) ผู้รับผิดชอบการบริหารหลักสูตรและการสอน
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน เช่น ห้องเรียน การใช้สื่อการสอน และห้องสมุด
- 3) การติดตามหลักสูตรและการสอน

สำหรับการจัดแบ่งหัวข้อดังกล่าวนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลที่ได้จากผู้วิจัยวางกรอบอย่างกว้าง ๆ และโตศึกษานำร่องโดยการสัมภาษณ์ และอีกส่วนหนึ่งได้จากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวโน้ม หมายถึง พัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีค่าความเป็นไปได้ภายในปี 2543 อยู่ในระดั้มากถึงมากที่สุดเป็นแนวโน้ม ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

หลักสูตร หมายถึง การจัดแผนการเรียนของคณะครุศาสตร์ โดยกำหนด จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและการกำหนดการบริหารหลักสูตรเพื่อให้การจัดแผนการเรียนบรรลุ จุดมุ่งหมาย

การสอน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนนำเอาหลักสูตรในส่วนที่เป็นเนื้อหาไป ถ่ายทอดให้กับผู้เรียน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ทศวรรษหน้า หมายถึง ช่วงระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2543)
 หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี หมายถึง เอกสารที่กำหนดรายวิชา
 ต่าง ๆ ที่นิสิตคณะครุศาสตร์ ท้องศึกษาตามข้อกำหนดเพื่อสำเร็จหลักสูตรปริญญาครุศาสตร
 บัณฑิต มี 6 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2500 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500 ถึง ปีการศึกษา 2503

ฉบับที่ 2 หลักสูตรพุทธศักราช 2504 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 ถึงปีการศึกษา 2514

ฉบับที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2515 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 ถึงปีการศึกษา 2519

ฉบับที่ 4 หลักสูตรพุทธศักราช 2520 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 ถึง ปีการศึกษา 2524

ฉบับที่ 5 หลักสูตรพุทธศักราช 2525 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 ถึงปีการศึกษา 2528

ฉบับที่ 6 หลักสูตรพุทธศักราช 2531 ใช้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาระดับ
 ปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 จนถึงปัจจุบัน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบข้อดี ข้อเสีย ปัญหา อุปสรรคในการจัดหลักสูตรและการสอนของคณะ
 ครุศาสตร์ในอดีตและปัจจุบัน
2. ทราบความต้องการของอาจารย์และนิสิตในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
 ของคณะครุศาสตร์ในปัจจุบันและในทศวรรษหน้า
3. ขอความรู้ที่ไต่จากการวิจัยจะช่วย เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และ
 การสอนระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์
4. ช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับจัดทำหลักสูตรและการสอน มีข้อมูล
 ประกอบการตัดสินใจวางแผน และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนของคณะ
 ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทศวรรษหน้าได้อย่างสมบูรณ์ เหมาะสมยิ่งขึ้น